

Historien om IF32

Efter den første verdenskrig var ønsket om at samle arbejderklassen i størst mulige organisationer stærkt fremherskende overalt i verden og især i Europa.

Man tilsigtede at bedre kårerne for den arbejdende del af befolkningen, som i særlig grad var ramt af krigens tro følgesvend - inflation og arbejdsløshed. Tilstande, som varede helt op til midten af trediverne.

Det var derfor naturligt, at man på dette tidspunkt også samlede arbejderungdommen i egne sportsorganisationer. Ikke mindst på baggrund af begivenhederne i Norge under sporvejsstrejken og storstrejken 1921, havnestrejken 1924 og lignende lønkampe andre steder i Europa, hvor man blandt de borgelige idrætsorganisationers medlemmer hverve de strejkebrydere. For at modvirke dette, dannedes arbejder idrætsorganisationer overalt i Europa med bl.a. Tyskland, Østrig, Belgien, Tjcekoslovakiet som forgangslande. Disse organisationer dannedes i nøje kontakt med arbejderbevægelsen og den 19. maj 1929 kom Danmark med vedstiftelsen af Dansk arbejder idrætsforbund.

Denne udvikling var sikkert en af Oluf Nielsens bevæggrunde til, på Fællesorganisation generalforsamling i Glostrup den 16 april 1932 at rejse spørgsmålet om dannelsen af en Arbejdernes Idrætsklub her i Glostrup med tilknytning til Dansk arbejder idrætsforbund.

Tanken blev imidlertid fremsat på et så sent tidspunkt under generalforsamlingen, at man ikke kunne tage endelig stilling hertil. Organisationens formand, H. Eilersen, lovede derfor at forelægge sagen på det næste møde. Samme aften henvendte Svend Jensen sig til Oluf Nielsen efter mødets afslutning og tilsagde ham støtte i bestræbelsernes på at danne en Arbejdernes Idræts Klub i Glostrup. I de følgende dage gik de begge i gang med at undersøge mulighederne herfor. Blandt andet opsøgte de sekretær Drosthede i Dansk Arbejder Idrætsforbund og fik her tilsagn om al mulig støtte. Den 24 april 1932 opsøgte Oluf Nielsen fællesorganisationens formand for om muligt at formå ham til at fremskynde repræsentantskabsmødet.

H. Eilersen kunne meddele, at der allerede skulle være møde torsdag den 28 april, og at Oluf Nielsen og Svend Jensen samt Aage Hansen, som også var interesseret, ville blive indbudt. Ved mødet blev der fra alle sider set med velvilje på tanken om en AIK-afdeling i Glostrup. En vis skepsis med hensyn til idrætsbaner og gymnastiksale kom dog til orde, da GIC nu gennem en årrække havde disponeret over baner og sale.

Sognerådsformand Valdemar Hansen, som også var til stede, gav dog udtryk for, at der sikkert kunne opnås en ordening. Det besluttedes herefter at fremme sagen hurtigst muligt, og nyt møde blev berammet til onsdag den 4 maj på Jernbanehotellet med efterfølgende stiftende generalforsamling. Fællesorganisationen tilbød økonomisk støtte med hensyn til annoncering i Glostrup og Omegnens Folkeblad samt fremstilling af løbesedler. Ud over denne hjælp kunne man ikke love at støtte klubben, da man ikke selv i øjeblikket var for godt kørende i økonomisk henseende. Oluf Nielsen, Svend Jensen, Aage Hansen kunne ved samme lejlighed oplyse, at formanden for Arbejderne Boldspil Union, Julius Jacobsen, ville komme til stede og tale ved mødet den 4. maj, og at der ville blive lejlighed til fri diskussion.

Ved mødet den 4 maj bød H. Eilersen velkommen, hvorefter Julius Jacobsen holdt et udmærket foredrag om arbejderidrætsbevægelsen, og efter hans indlæg var der diskussion, hvori deltog flere af mødedeltagerne.

I en efterfølgende pause, hvor interesserede kunne tegne sig som medlemmer, meldte der sig 25 kommende medlemmer, og man kunne derefter fastsætte afholdelsen af stiftende generalforsamling samme aften.

Ved den stiftende generalforsamling valgtes Th. Larsen til dirigent, og DAI.s standardlove blev derefter læst op, vedtaget af generalforsamlingen.

Glostrup Arbejderes Idræts Klub, som klubben døbttes, var herefter en realitet, og man gik over til valg af klubbens første bestyrelse, som kom til at se således ud: Formand Oluf Nielsen, kasserer Svend Aa. Jensen, og til den øvrige bestyrelse valgtes følgende: Greger Daae, Willy Petersen, Grothe Daae og Aksel Jensen. Det vedtoges endvidere, at fodboldlederne senere skulle vælges og indtræde i bestyrelsen. Man fik løfte om 200 medlemskort og et årligt kontingent på kr. 10,- af hr Sofus Petersen, og Arbejdernes Boldspil Union forærede klubben den første fodbold.

Det første ordinære bestyrelsesmøde fastsattes til mandag den 9 maj kl.8 i DSU.s ungdomshjem på vinkelvej.

Ved dette møde tog begivenhederne fart, men ganske vist i en noget uventet retning. Af referatet fra mødet fremgår der, at bestyrelsen i den korte tid, den havde siddet, var blevet mødt med megen skepsis blandt byens borger, at man fandt det nødvendigt at indkalde til ekstraordinær generalforsamling med en reorganisering af ledelsen for øje. Dagen fastsattes til den 19 maj 1932, og følgende dagsorden blev op-

stillet: 1. Protokol og beretning 2. Valg af bestyrelse 3. Sommerens arbejde 4. Eventuelt. På mødet blev endvidere spørgsmålet om leje af et stykke jord i Glostrup til fodboldbane bragt på tale, og det vedtoges at tilskrive ejeren P. Cornelius.

Generalforsamlingen blev lidt af en paladsrevolution, som i nogen grad satte tingene på plads. Ny ledelse blev valgt, og kom til at se således ud: Formand: Svend Jensen og kasserer Henry Thomsen. Til den øvrige bestyrelse valgtes: Aage Hansen, Ch. Hansen, H. Arp og Oluf Nielsen. Endvidere vedtoges klubdragten udseende: Grøn bluse og sorte benklæder. Aage Hansen blev valgt til den første fodboldleder. Efter denne omvæltning kom der fasthed og samling om arbejdet, og her må især formand Svend Jensen indsats erindres. Både tidlig og silde var han på færder for AIK, og det store problem med anskaffelse af en boldbane optog ham stærkt.

Den 1 juni 1932 blev klubben indmeldt i Arbejdernes Boldspil Union, og gensidig repræsentation med DUI blev bestemt.

Den 8 juni indgik man lejemål om et stykke jord ved Brøndbyvestervej (der nuværende Magnoliavejskvater), og på græsmarken, som den var, indrettede man den første fodboldbane. Til at jævne de værste huller på marken blev der lejet en tromle af Glostrup kommune, og så kom der for alvor gang i idrætsarbejdet, især voksede fodboldafdelingen hurtigt, og det første arrangement - propagandastævne-fastsattes til den 17 juli.

Der blev indledt forhandlinger med den daværende bokseklub Amatør om en optagelse af denne klubs medlemmer i AIK eller samarbejde. På et møde den 2. juni blev der ikke opnået enighed om optagelse af bokseklubbens medlemmer i AIK, men man nåede derhen, at de to foreninger lovede hinanden gensidig loyalitet og støtte.- På samme linie blev der ført forhandlinger med DUI og DSU., nedsattes et samarbejdsudvalg, og forhandlingerne med DSU førte til en fælleserklæring af 6. juni 1932 med følgende ordlyd: Da det er begge organisationers opgave at virke for ungdommens legemlige og åndelige udvikling og at arbejde for social forståelse, ser man det som sin opgave i samarbejde at virke for dette således: AIK. Overtager alle idrætslige arrangementer- DSU foranstalter alle møder af kulturel og oplysende art. Man bør tilstræbe, at de forskellige møder ikke kolliderer med hinanden. I øvrigt bør AIK i videst mulig udstrækning sørge for, at dens medlemmer står som medlemmer af DSU og omvendt.

Denne aftale overholdtes i flere år for de fleste punkters vedkommende - men på et punkt kom det til at knibe næsten med det samme, og det var aftalen om hensynta-

gende til hinandens arrangementer. Det skyldes i første række den eksplosive udvikling i AIK allerede i løbet af det første halve år og oprettelse af den ene idrætsafdeling efter den anden med heraf følgende arrangementer for den enkelte afdeling. Der udviklede sig et idrætssliv af ikke ringe dimensioner på klubbens nye bane. Fodboldspillet startede først, den 20 juni 1932 oprettede man den første damehåndboldafdeling med ikkemindre end to kvindelige instruktører i det dengang så populære 11-spil. Den 8 juni havde fodboldafdelingen fået sin første træner, Hagbart Christensen, og den 3 juli deltog man for første gang i et udenbys stævne, som afholdtes i Roskilde.

Der var så mange aktive idrætsudøvere og hold, at det blev nødvendigt at fastlægge det første træningsprogram for at skaffe plads til alle, selv om så at sige alle ugens dage blev taget med. Efter et udkast, udarbejdet af Leo Hansen og formanden Svend Jensens hustru, bestemte man sig til klubbens emblem, ja, selv et klubrâb blev indstiftet, og det bestod af 3 korte hurrarâb efterfulgt af AIK. Man oprettede også en fanefond på dette tidspunkt.

Den 8 juni kom atletik også ind i billedet, idet man under denne dato indmeldte afdelingen i Arbejderne Letatletik Union, hvorfra Børge Olsen ansattes som træner. Fra denne periode huskes Armand Jørgensen, Asmus Deccear, Johs. Clausen, Aksel Svensson m.fl.

Den 17. juli 1932 afholdt klubben sit første store arrangement oven i købet international deltagelse, nemlig et norsk fra klubben Engelsborg. Programmet for dette stævne var i lang tid vejledende for klubbens arrangementer, hvorfor det gengives her:

Kl. 09.30	Flaghejsning med sang
Kl. 10.00	Fodbold Drengene Hellas - AIK, Glostrup
Kl. 11.15	Damehåndbold Boldklubben Skjold - AIK Glostrup
Kl. 13.30	Stafetløb Glostrup rundt
Kl. 14.00	Norsk Dansk fodbold: Ynglinge Engelsborg Norge - AIK Glostrup
Kl. 15.15	Fodbold senior Bury København - AIK Glostrup
Kl. 16.00	Procession gennem byen af idrætsklædte deltagere
Kl. 17.30	Fælles kaffebord på Turistpavillonen med diplomuddeling
Kl. 20.00	til 02.00 sportsbal

Det blev i øvrigt såvel sportslig som økonomisk et godt stævne. Regnskabet fortæller, at der varet overskud på kr. 343,50. Efterdatidens målestok et anseligt beløb.

Der er for øvrigt et par ting i forbindelse med dette stævne, som bør nævnes. Det var stævnes første programpunkt - flaghejsningen med sang. Dette punkt gav anledning til en indigneret avisartikel i Roskilde Tidende fra 18 juli 1932 under stort opsat overskrift: Moskavflaget vajerover Glostrup gasværk. Artiklens forfattere havde fra toget den 17. juli bemærket flaget det nævnet sted. Forklaringen var imidlertid den, at da AIK ikke selv havde en flagstang på banen, havde man fået tilladelse til at låne-gasværksbestyrelsens private flagstang. En kreds af medlemmer havde kort forinden skænket klubben et meget stort rødt flag med klubbens navn i guldbogstaver, og derfor ville man naturligvis gerne flage ved denne lejlighed. Yderligere havde stævnedeltagerne fået tilladelse til at vaske sig på gasværket, så flaget virkede tillige som kendingsmærke for de fremmede deltager. Alt dette blev der redegjort for i en svarartikel i Roskilde Tidende, og så var den sag ud af verden. For øvrigt ville der nu ikke blive tale om gentagelsestilfælde, da klubben kort efter fik skænket en flagstang, som sættes op på selve banen, så flaget fremtidig kunne sættes på egen grund.

Også et andet punkt i stævne programmet skal fremdrages, og der er diplomuddelingen. Ifølge DAI love var det nemlig ikke tilladt at udsætte præmier eller lignende under anden form end diplomer. Hensigten hermed fra DAI side var dels at begrænse udgifterne mest mulig til indkøb af præmier og i stedet anvende disse pengebeløb på mere for idrætten gavnlige steder og dels at søge at modvirke stjernerdyrkelse.

Det var dog tilladt klubber under DAI. At modtage faneplader. Fra denne periode kan blandt andet berettes om et tilfælde i Avedøre, hvor klubbens fodboldhold deltog i et stævne. Ved at vinde førstepladsen gjorde holdet sig fortjent til at modtage den udsatte pokal, men vor holdfører Johs. Clausen, måtte i henhold til vore love nægte at modtage sejrens pris. Dette og lignende tilfælde er vel en af årsagerne til, at vi denne periode ikke har ret meget sølvtøj. Til gengæld kan mange diplomer fortælle om klubbens sportslige indsats og stanard.

En idrætsprocession som ved dette AIK første stævne, hørte så at sige med til ethvert arrangement inden for DAIs klubber og kredse, og kreds dagene har deres egen historie, hvor sportsklædte deltagere fra samtlige foreninger gik i procession med faner og musik i spidsen.

Vi deltog i en sådan kreds dag den 31 juli og har siden deltaget i mange lignende arrangementer.

Kommenterede [J1]:

Den 27 juli 1932 valgtes et atletikudvalg bestående af John. Clausen, Oscar Mogenssen og Chr. Hansen, og afdelingen kunne mønstre ikke mindre end 40 medlemmer. En stor afdeling tillod, at atletikafdelingen på kreds dagen den 31 juli både havde repræsentanter med her og tillige stillede op i et stævne i Hillerød stafetløb, kuglestød, diskos, og tovtrækning.

Efter det første internationale stævne fulgte det næste hurtigt efter. Allerede den 28 august samme år kom der et hold tyskere fra Frei Sport Verein i Lübeck på besøg med såvel fodboldspiller som atletikfolk, og med dette stævne blev der sat et flot punktum for den første og såre begivenhedsrige sommer.

Nu skulle man til for alvor at beskæftige sig med arbejdet i den kommende vintersæson. Vi opnåede kommunens tilladelse til at benytte gymnastiksalene på Højvangskolen, men turde ikke gå vinterens arbejde i møde uden også at have sikret sig plads i realskolens sal på Jernbanevej. Det skete den 5. september, og allerede tirsdag den 13 september åbnedes vor første bokseafdeling i realskolen under Oscar Mogensens instruktion. Samme Sted havde vi gymnastik for drenge under ledelse af Chr. Hansen og Carl Jørgensen som juniorleder. For klubbens øvrige afdelinger arrangeredes gymnastik på Højvangskolen. Under Chr. Hansen ledelse.

Klubbens ledelse var tillige interesseret i at få flest mulige aktive som passive medlemmer aktiveret og tanken om at få etableret et klublokale var nærliggende.

Tankerne omsattes ret hurtigt til realiteter, Glostrup kommune havde overtaget det nedlagte Glostrup Bryggeri til nedrivning, og det var lykket at opnå et lejemål ganske vist kun fir et år ad gangen af et rum, som man i forvejen havde kikket ud. Gulvarealet var på ca., 100 kvadratmeter, og man gik straks i gang med et omfattende reparationsarbejde under ledelse af Niels Hvidtfeldt og maler Holger Petersen. Man havde anslået udgifterne ved istandsættelsen til kr. 400,- under forudsætning at medlemmerne udførte arbejdet. Efter en energisk indsats fra de to medlemmers side nåede man den 10 oktober 1933 så vidt, at man denne dag kunne engagere tjener Carl Andersen kaldet Smukke Carl til at bestyre lokalet og det indrettede marketenderi. I november 1933 blev lokalet åbnet i forbindelse med en indvielsesfest.

Der blev installeret 2 billard og bordtennisborde. Borde og bænke fik klubben foræret af snedkermester Niels Knudsen, og snart udfoldede der sig et klubliv her, som mange misundte os. Det blev det egentlige samlingssted for klubbens medlemmer i en periode, hvor tiden var stærkt præget af den store arbejdsløshed, her kunne man for en billig pris købe kaffe, brød, sodavand, lyst øl og pølser og endog et måltid mad. En overgang var der en del medlemmer, der fik hele kosten her. Lokalet var os til stor

glæde i denne periode, men senere skulle der også komme vanskeligheder, som der senere skal berettes om.

Blandt AIKs medlemmer fandtes der talentfulde emner. Efter et fællesarrangement med Arbejdernes Radioklub, hvor man opførte en lokal revy på Jernbanehotellet den 22 januar 1933, beviste disse, at der var stof i dem. Der oprettedes derfor en underholdningsafdeling ved navn kakadue, der skulle træde i funktion ved festlige lejligheder, med Aage Hansen som formand. Inventar i lokalet blev tidligt forøget med en interimistisk scene, der blev fremstillet af medlemmerne. Andespil havde dengang som nu glostruppernes bevågenhed, og klubben afholdte sit første andespil den 2 oktober 1932.

Alt taget i betragtning var det sikkert rigtigt, som klubbens formand, Svend Jensen, ved generalforsamlingen den 24 oktober 1932 udtalte under henvisning til tidligere aftaler med DSU. Det er udviklingen, der har brudt alle aftaler, da AIKs store medlemstal og alsidige sportslige øvelser kræver alle aftener taget i brug.

Den 27 november 1932 løb det første boksestævne af stablen, og det foregik i Turistpavilionen, Det var et stort stævne, og blandt stillede DAIs bedste boksere, som var udtaget til en forestående tysklandstur, op ved lejligheden. Vi havde to mand med, nemlig Aage Hansen og Oscar Mogensen. Når klubben efter så kort tids forløb var i stand til at stable sådant arrangement på udvalgte hold, skyldtes det ikke mindst den omstændighed, at bokseklubben Amatør var gået i stykker, og dens medlemmer havde fordelt sig mellem AIK og GIC.

Begivenhederne følger nu slag i slag. Terrænløb den 22 januar 1933, karneval 12. marts, Carl Andersen fratræder som martender og afløses af Eigil Andersen, kolonemarch 8 januar. I januar arrangerer AIK bokseturne for nogle tyske boksere fra Flensborg, og udkørte og til dels af modgang fratræder Svend Jensen 1. januar som formand, og næstformanden må fungere til generalforsamlingen.

På dette tidspunkt var klubbens medlemstal oppe på 401, hvoraf de 222 var aktive idrætsudøver og 179 passive medlemmer. Knap et år efter starten var AIKs berettigelse på overbevisende måde godtgjort, og alle skumlere og pessimister gjort til skamme, uden at der var gjort indhug i bestående idrætsforeningers medlemstal etc. og så skete der i virkeligheden det, at AIK blev bygget op til en stor klub af mennesker, som i AIK fandt udløsning for deres trang til at dyrke idræt. I denne periode og lang tid efter var Glostrup AIK en stor klub og tillige den største inden for Dansk Arbejder Idrætsforbund.

Sommeren 1933 indledes med klubbens første skovtur. Det var 1. pinsedag, turen gik til Sorø. Skovturene har i øvrigt deres egen historie i AIKs tilværelse, hvad enten de formede sig som rene udflugter eller som kombinerede idræts og skovture. Under den sidstnævnte form drog vi et eller andet sted hen enten med et fodboldhold eller et håndboldhold eller begge dele deltog og festede med dem om aftenen. Alle disse ture har hver for sig bidraget til at opbygge gode kammeratskab og sammenhold i klubben, som altid har båret AIK gennem trængselstider.

I sommeren 1933 blev der anlagt løbebaner omkring fodboldbanen på Brøndbyvestervej af arbejdsløse medlemmer, og udgifterne hertil androg kr. 55,80-, hvad man vel kan kalde billigt for en næsten 400 meter lang løbebane. Så fulgte fællesorganisationens beslutning om at bygge - en beslutning der vedtoges i AIKs lokale, og som bragtes til udførelse i løbet af sommeren. Indvielsen fandt sted den 9 december 1933, og klubben afholdte sin første store nytårsfest her nytårsaften 1933.

Foreningen havde nu fået en Størrølse, hvor et medlemsblad var påkrævet, da det den gang som nu var sløjt med at få refereret sportslige resultater og arrangementer. Man tøvede derfor ikke. Medlemsbladet udkom første gang den 1. november 1933 under navnet Arbejder Sport og med et af klubbens medlemmer typograf Knud Nielsen som redaktør.

Klubbens eksplosive udvikling havde i denne periode nået klimaks, men nu skete der ting ude i Europa, som skulle sætte sine spor i AIKs trivsel under Dansk Arbejder Idrætsforbund. Hitler kom til magten i Tyskland, og man vil måske nok i dag spørge, hvilken indflydelse dette kunne have på vort arbejde. Det er let nok at besvare. Den tyske diktator rettede nemlig på et meget tidligt tidspunkt et knusende slag mod den i Tyskland bestående arbejderidrætsbevægelse ved først at forbyde denne organisation og dernæst at konfiskere dens midler og ejendom for senere alt dette til en nazificering af den tyske ungdom i en nazistisk ungdoms og idrætsbevægelse. Den tyske arbejderidrætsbevægelse var den største i Europa, tæt fulgt af den finske. Tysklands centrale beliggenhed havde affødt et overordentlig stort samarbejde med nabolandene, og dette pludselig at miste de tyske kammerater og samarbejdet med dem, kunne ikke undgå at sætte sine spor. Dertil kom naturligvis den moralske virkning.

Besværlighederne begyndte også at melde sig inden for AIKs rammer. Man konstaterede en nedgang i klubbens arbejde, og dertil kom, at klubbens bestyrelse i den første hektiske tid ikke havde taget muligheden for svigtende interesse og modgang i betragtning. Rent økonomisk havde man disponeret over evne, og resultatet blev, at

man pludselig stod med en anselig gæld. Der skyldes for aneleje, for porcelæn og køkkenudstyr til lokalet, for leje af billard og ikke mindst indkøb af klubdragter, som var købt med videresalg for øje til medlemmerne på lempelige vilkår. Disse udestående fordringer var svære at hale hjem på grund af stigende arbejdsløshed, og det gamle ord om, at hestene bides, når krybben er tom, viste sig også at passe for AIKs vedkommende. Den ene leder efter den anden faldt fra, og i foråret 1934 kunne byde på en tom kasse og en gæld på kr. 2000. Det var derfor ikke noget morsomt job, Axel Jensen og Adler Nielsen gik ind til, da de den 11 april 1934 valgtes til henholdsvis formand og kasserer. Det vigtigste problem at få klaret var bevarelsen af fodboldbanen. På grund af den 6 månedens restance for betaling og baneleje i alt kr. 90, var vi forment adgang til banen. Trods ihærdige forsøg på at opnå en ordening med ejeren, endog ved at tilbyde at betale restancen ved hjælp af private midler, lykkedes det ikke. Den 23 april 1934 stod AIK uden bane. Målene blev gravet op og midlertidig opsat på en bane i Vesterled.

Efter forhandling med kommunen fik klubben tilladelse til at benytte træningsbanerne på Solvangsvej. Her måtte vi i en årrække klare os på den måde, at omklædning foregik i lokalet på det gamle bryggeri, da der intet hus fandtes på banerne. Turen til banen og lokalet måtte så foretages til fods eller på cykel. De mere optimistisk indstillede klædte sig om under åben himmel, anbragte tøjet på diget og håbede så i øvrigt på, at vejret holdt. Af og til kom en overraskende regnskyllende, og så var både det tøj, man havde på, og det, der lå på diget, pjaskvådt efter overstået kamp.

Lokalet blev der også vanskeligheder med. Gang på gang mødte kongens foged op for at beslaglægge effekterne på grund af manglende betaling, og der måtte allehånde forsikring og løfter om betaling for at afværge, at effekterne blev fjernet. Besøget i lokalet var dalende-hvorfor forretningen forringedes. Det blev stadig mere og mere besværligt at finde en marketender, og nu var ydermere nedrivningen af det gamle bryggeri påbegyndt, så man måtte se den uomstødelige kendsgerning i øjnene, at klubben en skønne dag stod uden tag over hovedet. Den 26 september 1934 afskaffedes det ene billard, og den 5 november samme år gik medlemsbladet ind. Det begyndte også at svigte i selve de sportslige afdelinger, og den 11 december 1934 så man sig nødsaget til at nedlægge håndbold og atletik.

Et lyspunkt var dog bokseafdelingen Aage Hansen vandt de to første mesterskaber til AIK i marts 1935 vandt han se sjællandske mesterskab i weltervægt, og kort tid efter hjemførte han Danmarksmesterskabet i mellemvægt. Det var en fin præstation, da DAI på dette tidspunkt havde en stor og dygtigt boksunion under sig, der kunne

mønstre mange deltagere ved alle mesterskaber. At de folk, som kåredes ved DAIs mesterskaber, var dygtige, bevises ved, at de fleste af dem senere under DIFs unioner gjorde sig gældende og også her opnåede fine placeringer.

Aage Hansen vandt igen sjællandsmesterskabet i mellemvægt i 1936, men så gik det ned ad bakke for afdelingen, der snart måtte nedlægges. Aage Hansen fortsatte sin idræt i Hedehusene AIK hvor han igen i 1937 vandt mesterskabet, for derefter at fungere som instruktør.

Det eneste sted i klubben, hvor der for alvor var liv, var i bestyrelsen. Der afholdtes det ene bestyrelsesmøde efter det andet for om muligt at finde udvej for såvel økonomi som en stabilisering af det sportslige arbejde. En tid lang afholdtes bestyrelsesmøde en gang om ugen, og for at puste lidt liv i det idrætslige arbejde, arrangeredes 1. og 2. påskedag 1935 en tur til Odense og Nyborg.

Turen kom til at virke efter hensigten, og der går den dag i dag de særeste frasagn om denne begivenhedsrige tur. To fodboldhold deltog, og holdene startede sent påskelørdag med toget til Odense, hvor der skulle spilles kampe 1. påskedag, og hvor spillerne blev indkvarteret privat.

På tilbagefejren 2. påskedag gæstede vi B1931 i Nyborg, og efter kampen indtoges et solidt måltid på et pensionat, hvorefter hjemrejsen kunne påbegyndes. Påsken er jo rejsers tid, og heller ikke ved den lejlighed undgik man forsinkelser. På Korsør bane-gård var der flere timers ventetid, inden de rejsene kunne komme videre. AIK forkortede imidlertid ventetiden for sig selv og andre ved i hast at oprette et sangkor under direction af Fejeren. Snart efter tonede musikalske værker som, Det værste der findes i verden, Alvilds etc. Over perronerne til stor mora for de ventende passagerer, der kvitterede med klapsalver, som Fejeren generøst tog imod fra sit dirigent-podium.

Årets efter arrangeredes en lignede påsketur, denne gang til Svendborg, hvor holdene var gæster hos boldklubben Frem. Fra denne tur dukker erindringerne op som jernbanerejsen med Svendborgbanen.

Det var lidt pilgrimstog idet medlemmerne af oxforsbevægelsen med samme tog stævnede mod Ollerup, hvor der skulle holdes møde. Det blev nogle højst blandede sange, der tonede ud fra toget under rejsen, vi, der skulle til Svendborg, kørte frem med en række raske arbejdersange, medens de, der drog ad Ollerup til, bød på mere åndelige sange. Interessen for vor humørbetonede afdeling i toget fik under rejsen flere af pilgrimmene til at blande sig i vort kor, syngende af fuld hals.

Førsteholdskampen i Svendborg fik et noget uventet forløb. Der skal i øvrigt ikke i dette skrift trættes med resultater i almindelighed, men dette er noget specielt. Efter 12 minutter spil var vi bagud med 4-0, og Svendborgs formand fastslog fra sidelinjen, at de Glostrupper jo ikke kunne spille fodbold. Vi ommøblerede imidlertid lidt på holdet. Brolæggeren Aksel Svensson, blev sat på mål, målmanden Asger Nygård, sendt ud som yderwing i den ene side og Charles Hansen i den anden, og så ændrede spillet så meget, at vi vandt kampen 6-4. Ikke, en bold fik lov at passere Brolæggeren, der med et jernhårdt greb tog sig af den fedtede bold vi hørte intet fra sidelinjen, hvor Svendborgs formand stod.

Disse ture gav lige som et skub i den rigtige retning; det hjalp også at bryggeriet Stjernen udsatte en pokal, hvorfor AIK arrangerede en række fodboldstævner, for andre klubber at kæmpe om denne. Heri deltog AIK Frederiksholm, IK, Nilfisk, boldklubben Bera og AIK Glostrup.

Vi deltog også lejlighedsvis i atletik. Henry Olsen, Poul Johansen, Asger Nygaard og Carl Carlsen deltog således i DAIs terrænløbsmesterskab i Hedehusene den 2. februar 1936.

Da AIK Glostrup og AIK Slagelse begge var uden nederlag i turneringen 1935-36, blev det disse to fodboldhold, der indviede det nye stadion i Slagelse den 26 april 1936 ved stort stævne. Vi tabte dog kampen, som i øvrigt var meget velspillet.

Økonomisk kastede stadig en skygge over klubbens tilværelse. I efteråret 1935, nærmere betegnet den 22 november, opførtes en Glostrup Revy ved hjælp af egne kræfter, og den forløb godt og gav klubben et pænt overskud, men der var også huller nok at dække.

I august 1936 fik vi genvist af B193 Odense, hvis spillere og ledere blev indkvarteret privat hos os. Og vi havde et par hyggelige dage.

Her dukker igen noget op i erindringen. Det nævnes dog ikke for at kritisere arrangementer i Odense eller for at forherlige os selv, men for at fortælle om, hvad man kan komme ud for. Vor næstformand, Chr. Hansen, var som alle andre blevet privat indkvarteret under besøget i Odense. Da han kom hjem til værtsfolkene, blev han på alle måder godt beværtet med hensyn til mad og drikke. Anderledes stillede det sig dog, da han skulle gå til ro for natten. Han blev henvist til at lægge sig på stuegulvet med et eksemplar Fyns Tidende som underdyne. Det var det eneste sengeleje, værtsfolkene kunne byde ham, selv om det muligvis var et udsalgsnummer af avisen og derfor

omfangsrigt, var det dog for ringe til at finde hvile på. I nattens mulm og mørke lukkede næstformanden derfor lige så stille af og dukkede senere op hos restauratøren på klubben hvor i forvejen ni glostopper var indlogeret. Her fik han så husly under resten af odensebesøget.

Det er nævnt, at en mærkbar samling om idrætsarbejdet var at spore igen, og resultaterne udeblev da heller ikke. Vort 1. senior fodboldhold vandt efter årsturneringen 1935, og klubbens gode juniorhold fik internationalt besøg den 2. august 1936 af Malmø fodboldklub. Vore juniorer kunne dog ikke klare de granvoksne svensker. I DAIs medlemsblad fandtes et billede i anledning af kampen, og vore juniorer virkede som de børn de var ved siden af de svenske juniorer, der ville pryde ethvert seniorhold.

I denne periode blev der gjort et forsøg på at genoplive damehåndboldafdelingen, men anstrengelserne kronedes ikke med held.

AIK blev optaget i DAIs københavnerkreds den 21 september 1936 og fik fodboldafdelingen tilmeldt i turneringen.

Dette havde vi den følgende tidmegen glæde af. Således blev Svend Åge Petersen, også kaldet Fejren udtaget til det danske arbejderlandshold, som spillede mod Norge i Oslo den 12 juni 1936. Kort tid efter blev han, sammen med Charles Hansen på ny udtaget til udvalgt hold, denne gang i kampen mellem Sjælland og Jylland. Det var i september 1936, og når det var muligt for os at blive repræsenteret på det sjællandske hold, skyldtes det, at vi i overgangsperioden stod tilsluttet både i København og sjællandskredsens.

Man forsøgte at oprette en badmintonafdeling i klubben, da dette spil var ved at vinde indpas over alt i landet. Adskillige af klubbens medlemmer viste dagen stor interesse, og bestyrelsen var lydhør for tanken og gik i gang med at undersøge mulighederne. Sognerådet blev ansøgt om tilladelse til at benytte salene på Højvangskolen og male de nødvendige streger på gulvet. Vi fik tilladelse til at benytte salene, men ikke til at male stregerne. Alligevel gik vi i gang med spillet, men opdagede ret hurtigt, at bommen og nedhængende tove gjorde salen uegnet til denne sportsgren. Vi opgav dog ikke straks. En forhandling med værten på Siesta førte til, at spillet fortsatte her en sæson. Så kom der ny vært, og salen blev udvidet grad udlejet til danseskole, og vi var atter husvilde, hvorfor vi den 20 oktober definitivt opgav at spille badminton. Senere byggedes der en badmintonhal på Jernbanevej, men på dette tidspunkt var Glostrup Badminton Club på trapperne, og denne klub har siden været alene om denne sportsgren i Glostrup.

AIK Glostrup fik vanskelighederne af føle, og generalforsamlingen den 20 oktober 1937 blev et stående bevis herpå. Der mødte kun otte medlemmer, og heraf udgjorde bestyrelsen de syv. Hermed kunne man vel sige, at bunden var nået i AIKs tilværelse; dertil kom så yderligere den vanskelige økonomi, da der stadig var ubetalt gæld at slås med. Et medlemstal fra denne periode fortæller om 26 aktive seniorer, 31 juniorer og 50 passive medlemmer plus en kassebeholdning på kr. 18,51. Situationen blev naturligvis ikke bedre, da kommunen nedsatte det årlige tilskud fra 150- til 75 kroner undr henvisning til medlemstallet og den aktivitet klubben udviste.

Det var i sandhed trængsel tider, og der blev ledt med lys og lygte for at skaffe muligheder for en stabilisering. Der blev holdt møder og generalforsamlinger, og ved et af disse møder var tanken fremme om helt at ophæve AIK eller i det mindste at give klubben et andet navn, for derved at frigøre sig fra fortidens mindelser. Dette skete dog ikke, hvorimod formanden Axel Jensen, kassereren Georg Stormgaard og bestyrelsesmedlemmet Anton Hansen nedlagde deres mandater. Det så meget sort ud for klubbens videre tilværelse, og ydermere kom så opsigelsen af lokalet fra foråret 1938, da politiet skulle bruge det til indretning af en afdeling for hittegods.

Sådan så det ud den 6. januar 1938, men på generalforsamlingen den 18 januar 1938 valgtes Chr. Hansen til formand og Axel Jensen til kasserer. Disse to bestemte sig til sammen med den øvrige bestyrelse at gøre en sidste kraftanstrengelse for såvel sportslig som økonomisk at arbejde klubben frem på ny. Man fastlagde nogle retningslinier, og især denne, at man kun ville opbygge én sportsafdeling ad gangen og for alvor få den i gang, og ikke som tidligere oprette den ene afdeling efter den anden uden at have sikkerhed for, at disse var levedygtige. Vi koncentrerede os så om en fodboldafdeling, og for at skabe en fornuftig basis til at drive den, startede vi med at arrangere en basar på Siesta den 15 august 1938, hvortil vi fra byens forskellige handlende fik skænket mange gevinster. Basaren gav et særdeles pænt overskud, og det lykkedes på denne måde at få rette økonomien så meget op, at selvtilliden såvel blandt ledere som medlemmer begyndte at vende tilbage. Samtidig kom der en meddelelse fra sognerådet om, at klubben, såfremt det havde dens interesse, forsat kunne disponere over lokalet til april 1939 og ikke, som opsigelsen lød på, til 1 april 1938. Det gav anledning til, at der på ny kom gang i klublivet.

Med skiftende held og uheld forsøgte klubben herefter på festernes overdrev at stabiliserer økonomien yderligere. Samarbejdet med Arbejdernes radioklub blev genopfrisket, og et godt samarbejde med Arbejdsmændenes Fagforening blev etableret, især inden for området reklame og lodseddelsalg. Det bragte som sagt både held og

uheld og et af uheldene bør måske nævnes her, fordi det kan mane lidt til eftertanke for de mennesker der tror. At en fest kan man da sagtens lave penge på.

Det var den 19 februar 1939, det foregik. Vi havde arrangeret underholdning og bal på Siesta og havde til underholdningen engageret en så kendt skuespiller som Mogens Davidsen. Alt var klappet og klart, der var averteret på behørig vis, og vi havde bare at vente på det stor rykind. Da Mogens Davidsen gjorde sin entre, var der siger og skriver 10 mennesker i salen, hvoraf de fem fra bestyrelsen, fire musikere og så Mogens Davidsen. Nå han tabte ikke modet, men lagde for med et stort smil: God aften, mine damer og herre ja, havde jeg vist, at vi ikke blev flere, kunne i jo lige så godt være kommet hjem til mig. En sådan, og i øvrigt vittig bemærkning, kan nok få det til at løbe koldt ned af ryggen på en foreningsleder. At vi ikke spand gulv på denne aften turde vel være overflødig af bemærke.

Før vi får set os om, er det blevet den 18 juli 1939, og der er den dag, hvor vi definitivt må sige farvel til lokalet på bryggeriet efter at have haft husly her i knapt syv år under skiftende kår.

Det blev straks aktuelt at skaffe omklædningsforhold til veje på banerne ved Solvangsvej, og det blev hurtigt bestemt, at gulvbrædderne i lokalet, som tilhørte os, ville egne sig til klubhus. Tegning og ansøgning til myndighederne blev udfærdiget og afsendt, og tilladelsen givet. Ved fælles hjælp fik vi huset rejst, og i oktober 1939 kunne vi ved en lille højtidlighed tage vor nye bolig i brug.

Hermed begyndte en ny epoke inden for AIK Glostrup.

Da AIK skiftede navn til IF32

Den 2 oktober 1962 afholdte AIK hovedbestyrelsesmøde på SIESTA. Da man kom til pkt.6 på dagsorden, eventuelt, drøftede man, om der på den kommende generalforsamling skulle komme et forslag om navneforandring i klubben. Mange nye navne blev forslået, men bestyrelsen enedes om at foreslå navnet IF32, hvilket i sin helhed skulle betyde:

IDRÆTSFORENINGEN AF 1932 GLOSTRUP

Generalforsamlingen blev fastsat til den 4 november 1963. Under punkt 5, indkomne forslag, på generalforsamlingen fremlagde Knud Sørensen bestyrelsens forslag. Der var adskillige indlæg for og imod navneforandringen, men en afstemning omkring forslaget viste 23 stemmer for mens 12 stemte imod. Hermed var navneforandringen i klubben en realitet.

